

We Lwowie, dnia 27. lipca 1908.

Aleg. 35

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie krajowych zbiorników publicznych na ropę w Popielach pod Borysławiem.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą swą z dnia 23. września 1907 upoważnił Wysoki Sejm Wydział krajowy do założenia kosztem $1\frac{1}{2}$ miliona koron krajowych publicznych zbiorników na ropę o pojemności 10.000 cystern, do pokrycia tego wydatku na razie we własnych funduszach a następnie do zaciągnięcia na ten cel pożyczki komunalnej, któraby dała potrzebny fundusz $1\frac{1}{2}$ miliona w gotówce.

Uchwałą powyższa co do upoważnienia zaciągnięcia pożyczki nie otrzymała dotąd Najwyższej sankcyi, mimoto ze względu na nagłość sprawy i wprost konieczność bezzwłocznego dostarczenia zbiorników dla niemogącej znaleźć gdzieindziej umieszczenia ropy naszych producentów naftowych, postanowił Wydział krajowy nie czekając sankcyi w uzasadnionem zresztą przypuszczeniu, że sankcyja żadnej kwestyi nie ulega, przystąpić natychmiast do wykonania powyższej uchwały i do budowy zbiorników.

Przedewszystkiem postarał się Wydział krajowy o odpowiedni grunt pod budowę, wydzierżawiając kontraktem z dnia 15. października 1907 od spadkobierców śp. Mikołaja Kryski w dobrach Popiele około tuż pod Borysławiem leżących 40 morgów gruntu za czynszem rocznym po 200 K od morga na lat 25, przyczem Wydział krajowy zastrzegł sobie możność wypowiedzenia stosunku dzierżawnego już po 10 latach względnie po upływie tychże, już corocznie; wydzierżawiający mają jednakowoż prawo wypowiedzieć kontrakt tylko po 25 latach. Grunt powyższy przytyka jednak do istniejących już od dawna zbiorników na ropę Towarzystwa „Petrolea“ i z tego powodu, gdy Wydział krajowy nawiązał rokowania z krakowskiem Towarzystwem wzajemnych ubezpieczeń co do zabezpieczenia od ognia krajowych zbiorników i ropy w nich zawartej, wynikały ze zbyt bliskiego sąsiedztwa zbiorników „Petrolei“ trudności w ubezpieczeniu. Skutkiem tego zmuszony był Wydział krajowy dodzierżawić w dniu 17. kwietnia b. r. od tych samych właścicieli na tych samych, co wyżej podano, warunkach dalsze dwa morgi i 1.034 sążni. Razem tedy wydzierżawił kraj pod projektowanych 22 zbiorników 42 morgów o 1.034 sążni gruntu.

Przeprowadzenie samej budowy oddał Wydział krajowy — w myśl zesłorocznego swego sprawozdania i powyżej cytowanej uchwały Wysokiego Sejmu — jako swemu pełnomocnikowi galicyjskiemu Towarzystwu magazynowemu dla produktów naftowych we Lwowie, nakładając nań obowiązek poruczenia budowy zbiorników oraz innych robót, o ile możliwości, wyłącznie firmom krajowym.

Towarzystwo oddało też budowę wszystkich zbiorników dwom firmom: fabryce maszyn L. Zieleniewskiego w Krakowie, która podjęła się dostarczenia 4 zbiorników, reszta zaś t. j. 18 zbiorników przypadła akcyjnemu Towarzystwu budowy maszyn w Sanoku.

Ponieważ jednak terminy dostawy poszczególnych zbiorników zostały naznaczone jak najrychlejsze tak, by już z wiosną b. r. mogła część zbiorników być otwartą, musiała fabryka Sanocka chcąc dotrzymać terminów dostawy, część swego zamówienia oddać do wykonania hutniczemu gwarectwu w Witkowicach na Morawach. Wprawdzie tedy część zbiorników mimo starań usilnych Wydziału krajowego i Towarzystwa magazynowego zostanie wykonana poza granicami kraju, z tą niekorzyścią łączy się jednakowoż ta dobra strona, że z wiosną b. r. zostało wykonanych i do użytku oddanych 6 zbiorników, w ciągu letnich miesięcy przybyło dalszych 5, w sierpniu i wrześniu b. r. przybędzie reszta tak, że w październiku b. r. mają być wszystkie rezerwoary otwarte dla użytku naszego przemysłu naftowego.

Rzeczywiste koszta budowy — co dziś na podstawie dotychczasowych wydatków przyjąć trzeba — przenosić będą jednak mniej więcej o kwotę 200.000 K sumę 1 $\frac{1}{2}$ miliona w zesłorocznym sprawozdaniu prowizorycznie obliczoną a przez Wysoki Sejm w powyższej uchwale przyjętą i przyznaną.

Koszta tej budowy przedstawiają się obecnie, jak następuje:

1) 22 zbiorników à 53.000 K	1,177.000 K
2) ogrzewalniki, gromochrony, malowanie zbiorników i reszta urządzeń	75.900 "
3) roboty ziemne	102.560 "
4) koszta wdzierżawienia gruntów, jazdy, prowizye itd.	17.100 "
5) budowa drogi, mostu itd.	10.000 "
6) rurociągi	131.129 "
7) tłocznia, pompa, kotłownia i kociół	56.500 "
8) budynki manipulacyjne	4.150 "
9) ogrodzenie siatką drucianą	8.200 "
10) instalacya elektryczności	8.000 "
11) materiały i roboty pomocnicze	47.800 "
12) administracya, nadzór i koszta biurowe	24.900 "
13) budynek dla służby z ceną kupna parceli	5.700 "
14) nieprzewdziane	20.000 "
Razem	<u>1,688.939 K</u>

Prawdopodobne tedy przekroczenie zesłorocznego preliminarza zbiorników będzie wynosić 188.939 K, okrągło 200.000 K i nie jest jednak wykluczonem, że po wejściu w życie całego zakładu okażą się jeszcze inne konieczne wydatki, — dlatego upraszamy niniejszem Wysoki Sejm tylko o przyjęcie do wiadomości powyższego koniecznego przekroczenia przyznanego uchwałą zesłoroczną kredytu i o pozwolenie pokrycia na razie powyższego wydatku we własnych funduszach. Z definitywnymi wnioskami co do pokrycia tej nadwyżki wstrzymujemy się do przyszłorocznego sprawozdania, które przedłożymy już na podstawie rzeczywistego zamknięcia rachunków budowy, co nam da możność dokładnego określenia spodziewanego przekroczenia.

Podobnie jak budowę zbiorników, tak samo również i zarząd zbiornikami oddał Wydział krajowy w myśl zeszłorocznego swego sprawozdania i powołanej na wstępie uchwały Wysokiego Sejmu Towarzystwu magazynowemu, zawarłszy z niem w dniu 30. kwietnia b. r. szczegółową umowę na następujących zasadach:

1. Towarzystwo otrzymuje pełny zarząd całego zakładu a więc wykonuje jako pełnomocnik Wydziału krajowego a na rzecz funduszu krajowego wszelkie czynności z przedsiębiorstwa tego wypływające, ściśle jednak wedle wydanego przez Wydział krajowy regulaminu i taryfy opłat oraz wedle szczegółowych specjalnych poleceń i rozporządzeń Wydziału krajowego.

2. Ze swych czynności przedkłada Towarzystwo Wydziałowi krajowemu półroczne sprawozdania i rachunki, składając nadwyżkę dochodów do kasy krajowej na amortyzację kapitału przez kraj na budowę zbiorników wyłożonego.

3. Nad całym tokiem czynności Towarzystwa wykonuje Wydział krajowy szczegółową kontrolę, biorąc nadto udział przez swego delegata w posiedzeniach Dyrekcji Towarzystwa w sprawach zbiorników z głosem stanowczym.

4. Czynności swe wykonuje Towarzystwo zupełnie bezpłatnie, za zwrotem jedynie wszelkich wydatków poniesionych przez Towarzystwo z powodu prowadzenia przedsiębiorstwa.

5. Towarzystwu nie wolno w krajowych zbiornikach umieszczać ropy swojej ani ropy swoich komitentów.

6. Obie strony mają prawo stosunek swój wzajemny rozwiązać każdej chwili za poprzedniem sześciomiesięcznem wypowiedzeniem.

Przez układ z Towarzystwem magazynowem otrzymują zbiorniki fachowe i doświadczone kierownictwo Dyrekcji Towarzystwa i to bez żadnej za to opłaty za technicznie wyszkolony już personal Towarzystwa za zwrotem tylko kosztów rzeczywistych przez Towarzystwo pokrywanych. Nadto — jeśli by Wydział krajowy nie uważał za stosowne budować dla zbiorników popielskich osobnego zbiornika manipulacyjnego przy stacji kolejowej w Borysławiu, — zobowiązało się Towarzystwo oddać na żądanie Wydziału krajowego swój zbiornik manipulacyjny w Borysławiu na wyłączny użytek krajowych zbiorników w Popielach za odpowiednim czynszem.

Zestawienie dochodów i wydatków popielskich zbiorników na rok 1909 i odtąd stale, jak długo zbiornikami krajowymi będzie administrowało Towarzystwo magazynowe we Lwowie, przedstawiać się będzie w przybliżeniu następująco

Wydatki :

1. Czynsz za grunt	K	8.600.—
2. Kierujący urzędnik w Borysławiu	"	6.000.—
3. Pomocnik biurowy w Borysławiu	"	2.160.—
4. Dozorca placowy	"	2.760.—
5. Przygodna pomoc placowa	"	1.200.—
6. 5 stróżów	"	4.800.—
7. Przyczynienie się do płac urzędników Towarzystwa we Lwowie	"	5.000.—
8. Pomoc przygodna przy maszynach	"	1.200.—
9. Najem lokalu w Borysławiu na biuro	"	600.—
10. Opał i światło biura w Borysławiu	"	1.200.—
11. Utrzymanie koni w Borysławiu z woźnicą	"	2.500.—
12. Posługa kancelaryjna w Borysławiu	"	360.—
13. Przybory kancelaryjne, papier i druki w Borysławiu	"	600.—
14. Posługa kancelaryjna we Lwowie	"	300.—
15. Przybory kancelar., papier i druki we Lwowie	"	2.000.—

16. Najem lokalu we Lwowie	K	1.200.—
17. Opał i światło biura we Lwowie	"	800.—
18. Robotnicy przy rezerwoarach — 2 ludzi	"	1.500.—
19. 1 palacz do kotła	"	1.200.—
20. 1 strażnik do dynamo-maszyny	"	1.200.—
21. Ruch dynamo-maszyny, oświetlenie placu, benzyna i t. p.	"	3.000.—
22. Ruch kotła parowego, odtłaczanie 200 cystern na kolej	"	4.000.—
23. Czynnosc za grunt pod rurociągi	"	600.—
24. Pełnienie cystern i stacya doświadczalna	"	2.000.—
25. Dozorca ekspedycyjny	"	2.000.—
26. Utrzymanie dróg	"	2.000.—
27. Konserwacya budynków, wałów, rezerwoarów, rurociągów i t. d.	"	8.000.—
28. Asekuracya zbiorników (22 zb. 9·5%)	"	11.903.—
29. Asekuracya tłoczni budynków	"	546.—
30. Asekuracya ropy 6.000 cystern po 300 K	"	18.000.—
31. Asekuracya urzędników i robotników	"	1.800.—
32. Poczta, telegramy, telefon	"	3.000.—
Razem	K	102.129.—

Dochody:

1. Magazynowanie 6.000 cystern a 36 K	K	216.000.—
2. Ekspedycya 4 000 cystern a K 4·50	"	18.000.—
3. Zwrot asekuracyi ropy	"	18.000.—
4. Drobne przychody za wystawienie awizów, warrantów i t. p.	"	1.000.—
5. Powstała nadwyżka z manca pobranego na ulotnienie t. j. 1·6% miesięcznie manca od 6.000 cystern 100 a K 1·50	"	18.000.—
6. Nadwyżka z manca przy przyjęciu, licząc, że przyjęto 10.000 cystern, t. j. 12·5 cyst. po K 1·50	"	1.875.—
Razem	K	272.875.—

Z porównania tych dwóch sum okazuje się nadwyżka dochodów w kwocie 170.746 K, która ma służyć na amortyzacyę wydanego kapitału na budowę zbiorników.

Przy obliczaniu dochodów przyjęto dla ostrożności, że tylko nieco więcej niż połowa zbiorników będzie przez cały rok zajęta i stale nieść będzie dochód; nie jest jednak oczywiście wykluczeniem, owszem jest bardzo prawdopodobnem, że przy trwającym dalej postępie wzrostu produkcji nad konsumcyą oraz przy dotychczasowym braku prywatnych zbiorników i z tem się łączącym silnym popytem za umieszczeniem produkowanej ropy zwłaszcza wobec stosunkowo bardzo niskiej ceny surowca — zgłoszenia o miejsce w krajowych zbiornikach będą znacznie większe, co oczywiście łączy się ze wzrostem dochodów ponad kwotę powyżej preliminowaną. Wydział krajowy podaje do wiadomości Wysokiego Sejmu, że projektowana, w sprawozdaniu zeszłorocznem Wydziału krajowego i zeszłorocznej uchwale Wysokiego Sejmu wspomniana umowa z gronem producentów, którzy za przyznanie im pewnego rodzaju pierwszeństwa w korzystaniu z krajowych zbiorników mieli funduszowi krajowemu gwarantować dochód połowy względnie jednej czwartej zawartości zbiorników, do skutku nie przyszła, albowiem pomimo dłuższych rokowań p. p. gwaranci do formalnej umowy nie przystąpili.

Przyjmując jednak mimo braku gwarancyi, z przyczyn powyżej przedstawionych, że przecież 000 cystern będzie stale zamagazynowanych, t. j. że więcej niż połowa zbiorników będzie stale zajęta, otrzymamy po potrąceniu kosztów administracyi 102.129 K rocznie od dochodu brutto 272.875 K rocznie czysty dochód w sumie około 170.746 K rocznie.

Gdy zaś przyjmujemy koszta budowy zbiorników na kwotę 1,700.000 K w gotówce, a z powodu straty na kursie obligów komunalnych okragło 1,785.000 K, którego to długu amortyzacya w przeciągu lat 15 wymagać będzie rocznej spłaty 160.650 K — przeto coroczny dochód kraju z popielskich zbiorników równać się będzie mniej więcej z corocznym na nie wydatkiem, a może nawet i nieznacznie wykaze nadwyżkę, nie mówiąc już o korzyściach, jakie zbiorniki te naszemu przemysłowi naftowemu już oddały i oddawać będą.

Dotychczas wybudowane i do publicznego użytku oddane zbiorniki są stale zapełnione w zupełności — nadto ma Towarzystwo magazynowe jako Dyrekcyja zbiorników z reguły zamówienia na miejsce w zbiornikach już w trakcie ich budowy; możnaby tedy na tej podstawie przypuszczać, że popyt ten za umieszczeniem na ropę stale się utrzyma, że więc zbiorniki o wiele większy dawać będą dochód, niż wyżej wykazano. Jeśli jednak mimo to Wydział krajowy przyjął w powyższem obliczeniu za podstawę dochodów stale zapełnienie tylko nieco większej połowy zbiorników, to uczynił to w przekonaniu, że dotychczasowa wielka ilość zgłoszeń na miejsce w krajowych zbiornikach musi znacznie spaść, gdy zostaną wybudowane przez niedawno zawiązany krajowy Związek producentów ropy ziemne zbiorniki mające pomieścić 30.000 cystern ropy, oraz gdy skutkiem zakontraktowania ostatecznie po tylu latach bezskutecznych żądań przez Ministerstwo kolei dla opału maszyn dostawy rocznych 30.000 cystern, o tyle się zmniejszy roczna hiperprodukcya ropy a więc i popyt za miejscem w krajowych zbiornikach.

Aleg. 1. wedle dołączonego \cdot / regułaminu, który Wydział krajowy ułożył ściśle zgodnie z postanowieniami ustawy państwowej z 28. kwietnia 1889 Nr. 64. Dz. u. p. o domach składowych a to w intencji, by naszym zbiornikom zostały przyznane uprawnienia publicznych domów składowych a w szczególności prawo wydawania warrantów, na któreby ich właściciele mogli otrzymywać w publicznych instytucjach finansowych zaliczki na złożoną przez nich w zbiornikach ropę, nie będąc więc w ten sposób zmuszeni dla braku gotówki pozbywać się ropy w bardzo nieraz dla siebie niekorzystnej konjunkturze targowej.

Na odnośne pismo wystosowane w marcu b. r. przez Wydział krajowy do Ministerstwa handlu nie otrzymaliśmy dotychczas odpowiedzi, nie ulega jednak wątpliwości, że przyznanie krajowym zbiornikom powyższych uprawnień nastąpi w najbliższym czasie.

Aleg. 2 Przedkładając \cdot / wreszcie taryfę opłat obowiązujących w popielskich zbiornikach, upraszamy :

Wysoki Sejm zechce niniejsze sprawozdanie przyjąć zatwierdzająco do wiadomości.

Z Rady Wydziału kraj. Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy :

St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca :

Dr. Władysław Jahl, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Regulamin

krajowych zbiorników publicznych na ropę w Popielach obok Borysławia.

Własność i przeznaczenie.

§. 1.

W wykonaniu uchwały Sejmu krajowego z dnia 23. września 1907. założył gal. Wydział krajowy z funduszków krajowych na cel ten rzezoną uchwałą sejmową przeznaczonych, publiczne zbiorniki (składy, magazyny) krajowe na ropę (surowe oleje mineralne) w gminie Popiele w powiecie drohobyckim obok Borysławia położonej.

Właścicielem więc i przedsiębiorcą tych krajowych zbiorników publicznych na ropę jest fundusz krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem.

Zbiorniki te przeznaczone są na przechowywanie ropy (surowych olejów mineralnych).

Firma i siedziba.

§. 2.

Firma tych krajowych zbiorników publicznych w sądzie handlowym we Lwowie zaprotokołowana opiewa: „Krajowe Zbiorniki Publiczne na ropę w Popielach“.

Siedzibą przedsiębiorstwa jest Lwów; na miejscu zaś zakładu w Popielach funkcjonuje stale organ wykonawczy, którego zadaniem jest wykonywanie zleceń Zarządu i przestrzeganie instrukcyi ruchu i manipulacyjnej, oraz porządku domowego w obrębie zakładu.

Zarząd.

§. 3.

Zarząd tych krajowych zbiorników publicznych na ropę powierzył obecnie Wydział krajowy „galicyjskiemu Towarzystwu magazynowemu dla produktów naftowych we Lwowie“,

które zarząd ten przez swych funkcyjonyusy wykonuje. Kierownikiem tego zarządu i ruchu jest kaźdoczesna Dyrekcyja tegoż Towarzystwa. Zakres działania tej Dyrekcyi, o ile odnosi się do niniejszych krajowych zbiorników publ. na ropę, określa osobna instrukcyja przez Wydział krajowy wydana.

§. 4.

Zarząd ten wykonuje wszystkie czynności w krajowych zbiornikach publicznych na ropę:

a) według postanowień ustawy z d. 28. kwietnia 1889 r. Nr. 64.dz. p. p. o urzędzeniu i prowadzeniu składów publicznych i wydanych przez nie poświadczeniach składów;

b) według przepisów niniejszego regulaminu ułożonego na podstawie wspomnianej ustawy;

c) według taryfy należytości ustanowionej przez Wydział krajowy i ogłoszonej w sposób przepisany ustawą z d. 28. kwietnia 1889 r. Nr. 64. Dz. p. p.;

d) według instrukcyi służbowej, manipulacyjnej i ruchu oraz porządku domowego, wydanych dla urzędników i służby niniejszych krajowych zbiorników publicznych.

Zakres działania.

§. 5.

Krajowe zbiorniki na ropę:

1) przechowują wprowadzoną do nich ropę i wykonują wszelkie czynności połączone z przyjęciem, przechowaniem i wydaniem lub wysyłką ropy;

2) opłacają w miarę uznania Zarządu krajowych zbiorników publicznych na polecenie i rachunek składającego towar lub upowaźnionego do jego odbioru, wszelkie wydatki połączone z przechowaniem i wydaniem lub wysyłką towaru i pokrywają w zastępstwie stron rzeczonych wszelkie na przechowywanym towarze już po tegoż nadejściu do składu narosłe opłaty i należytości.

Wydatków i opłat połączonych z przyjęciem lub narosłych przed i podczas magazynowania towaru nie przyjmują krajowe zbiorniki publiczne ani do zwrotu ani do wypłaty, gdyż całe w ogóle zamagazynowanie odbywa się wyłącznym z góry opłaconym kosztem składającego;

3) ubezpieczają od ognia na rachunek składającego lub do odbioru upowaźnionego przyjęty do zbiorników towar, o ile tenże przez odnośne towarzystwa do ubezpieczenia przyjętym będzie.

Stosunek prawny składającego.

§. 6.

Kto w jakikolwiek sposób korzysta ze zbiorników lub ich urządzeń, poddaje się już samym faktem korzystania postanowieniom tego, względnie kaźdocześnie obowiązującego regulaminu i wszelkich dla tychże zbiorników wydanych instrukcyi oraz przepisom kaźdocześnie obowiązującej taryfy.

Zlecenia i żądania.

§. 7.

Wszelkie zlecenia i żądania do Zarządu krajowych zbiorników publicznych należy skutecznie pisać; ustnych lub telefonicznych zleceń i żądań nie uwzględnia się. Zlecenia telegraficzne wykonuje się podług najlepszego zrozumienia; za ewentualne nieodpowiednie zrozumienia nie przyjmuje Zarząd krajowych zbiorników publicznych żadnej odpowiedzialności.

Zgłoszenia przesyłek.

§. 8.

Każdy składający (komitent) mający zamiar zamagazynowania ropy w krajowych zbiornikach publicznych winien zamiar ten zgłosić pisemnie w zarządzie krajowych zbiorników publicznych z tem wyraźnem oświadczeniem, że mu są znane warunki magazynowania w krajowych zbiornikach publicznych.

Zgłoszenie to pisemne winno zawierać:

- a) datę i dokładny adres składającego tj. jego imię, nazwisko i miejsce zamieszkania, względnie firmę i jej siedzibę;
- b) pochodzenie ropy czyli markę np. borysławską itp.;
- c) ilość produktu względnie wagę w kilogramach;
- d) wartość produktu.

Jeżeli przesłanie (tłoczenie) towaru ma nastąpić przez przedsiębiorstwo rurociągowe, winno zgłoszenie zapodać także i firmę tegoż przedsiębiorstwa wraz z jej oświadczeniem, że się poddaje warunkom krajowych zbior. publ. obowiązującym.

Przyjęcie, odbiór i przechowanie towaru.

§. 9.

Zarząd krajowych zbiorników publicznych przyjmuje pojedyncze ilości ropy w porządku, w jakim zgłoszenie ich nastąpiło i w tym celu prowadzi zapiski zgłoszeń w porządku chronologicznym, wyznaczając o ile możności jak najrychlej dzień, w którym pełnienie (tłoczenie) do zbiornika ma nastąpić.

O ile miejsce wystarczy (§. 9. ust. u 28. kwietnia 1889. Nr. 64, Dz. p. p.) przyjmować się będzie ropę w ilościach co najmniej jednej cysterny tj. 10.000 klg.

§. 10.

Sam odbiór produktu następuje w regule zapomocą mierników, będących własnością krajowych zbiorników publicznych t. j. mierników krajowych. Zanim jednak mierniki krajowe oddane zostaną do użytku a względnie nawet i później, może w razie uznania Wydziału krajowego odbywać się przyjmowanie ropy innym, przez Zarząd krajowych zbiorników publicznych za odpowiedni uznanym sposobem.

§. 11.

Ropę przechowuje się w osobnych, według obowiązujących prawideł technicznych, zbudowanych rezerwoarach żelaznych. Partye ropy nie obejmujące całego zbiornika będą razem zlewane do jednego zbiornika (rezerwoara) aż do zupełnego tegoż zapełnienia, przyczem jednak należy w księgach Zarządu zapisać dokładnie, ile przyjęto od każdego składającego i przez które Towarzystwo transportowe.

Zanieczyszczenie.

§. 12.

Ropa oddana nie może mieć nad 5% wody lub zanieczyszczenia (kału) względnie obu razem. Za miejsce zajęte przez zanieczyszczenie lub wodę liczyć się będą opłaty w taryfie ustanowione.

Nadto zarząd krajowych zbiorników publicznych ma prawo w wypadku skonstatowania zanieczyszczenia lub wody ponad 5% dalszy odbiór ropy niezwłocznie wstrzymać, przyczem z tego tytułu nie może sobie ani komitet składający, ani tłoczące przedsiębiorstwo do krajowych zbiorników publicznych żadnych rościć pretensyj.

W a g a.

§. 13.

Ropę oblicza się według wagi a wagę tę oznacza się w kilogramach. Towar przyjmuje się i wydaje tylko według tej wagi, jaka wykazaną została przy ważeniu w krajowych zbiornikach publicznych.

§. 14.

Jeżeli produkt nadszedł w mniejszej ilości (wadze), niż oznaczono w zgłoszeniu (§. 8.) winien Zarząd krajowych zbiorników publicznych zawiadomić o tem najdalej do 48 godzin składającego, a jeżeli tłoczenie odbywało się przez przedsiębiorstwo rurociągowie, także i rzeczzone przedsiębiorstwo.

O p ł a t y.

§. 15.

Opłaty składowe (magazynowe) pobierać się mające przez Zarząd krajowych zbiorników publicznych ustanowione są w osobnej taryfie należytości, przez Wydział krajowy ustalonej a ogłoszonej w „Gazecie Lwowskiej“ i w Zarządzie krajowych zbiorników publicznych na widocznym miejscu przy-

bitej. Opłaty te winien opłacać składający (względnie do odbioru upoważniony) od dnia, który mu do pełnienia (tłoczenia) przez Zarząd krajowych zbiorników publicznych wyznaczony został a to bez względu czy z miejsca mu wyznaczonego skorzystał lub nie.

§. 16.

Składowe te opłaty należy uiszczać z góry za każdy (kwartał) i to zawsze za cały bez względu na to, czy miejsce zajęte jest przez cały (kwartał) lub nie.

Jeżeli się komitent do tego postanowienia nie stosuje, a towar jego na składzie się znajduje, wolno Zarządowi krajowych zbiorników publicznych niezwłocznie towar wypowiedzieć a następnie go i sprzedać (§. 43. reg.).

A w i z o.

§. 17.

Zarząd krajowych zbiorników publicznych oznacza na podstawie dokonanego odbioru wagę (ilość) ropy od każdego komitenta odebranej.

Od ilości tej czyli wagi potrąca się:

a) ubytek (manco) spowodowany manipulacją. Wysokość tego manca, które ma być procentowo (n. p. $\frac{1}{2}\%$ od każdych 100 kg.) oznaczone, ustanowi Wydział krajowy w każdorazowej taryfie;

b) zanieczyszczenie t. j. kał i wodę.

Po potrąceniu obu tych ilości pod a) i b) wymienionych od ogólnej wagi nadesłanego towaru, wydaje się na obliczoną w ten sposób wagę czystą (netto) zawiadomienie czyli awizo.

Zawiadomienie to zawierać ma następujące okoliczności:

1. datę przyjęcia towaru na skład,
2. liczbę bieżącą zawiadomienia i księgi składowej,
3. imię i nazwisko, miejsce zamieszkania składającego oraz firmy tłoczącej,
4. pochodzenie ropy czyli markę,
5. wagę czyli ilość produktu,
6. oznaczenie, na jaką kwotę i na jak długo towar ubezpieczono,
7. wyszczególnienie opłat magazynowych i innych a względnie także i wypłat na rachunek składającego już poniesionych i jeszcze się należących.

L i s t s k ł a d o w y.

(ceduła).

§. 18.

Na żądanie składającego towar winien Zarząd krajowych zbiorników publicznych wydać mu sporządzony podług postanowień §§. 17. i 18. ustawy z 28. kwietnia 1889 Nr. 64. Dz.

p. p. i z jej prawnymi skutkami — list składowy (poświadczenie składowe) na złożony przez niego produkt. List ten składowy ma zawierać wszystkie wymienione w §. 17. od 1—7. okoliczności według podanych tamże szczegółów i znamion.

List składowy, który ma być wycinany w równobrzmiącej przez Zarząd krajowych zbiorników publicznych prowadzonej księgi juxtowej, składa się z dwóch, związanych, jednakże dających się oddzielić od siebie części mianowicie:

Część I. »rewersu« (poświadczenie posiadania), list posiadawczy).

Część II. »warrantu« (poświadczenie zastawu, list zastawczy).

Strona obowiązana jest uiszczyć podług postanowień §. 40. ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 Nr. 64. Dz. p. p. należność stemplową od każdego wystawicę mającego listu składowego, jakoteż zapłacić Zarządowi krajowych zbiorników publicznych przypadającą według taryfy należność za wystawienie tegoż listu i za inne dalsze czynności z rzeczonym listem składowym połączone.

§. 19.

Zawiadomienie o odbiorze (awizo §. 17.) jak również list składowy (§. 18.) podpisują urzędnicy upoważnieni do podpisywania firmy krajowych zbiorników publicznych. Nazwiska i podpisy ich ogłasza Zarząd w urzędowej »Gazecie lwowskiej« i na tablicy w Zarządzie krajowych zbiorników publicznych

§. 20.

Dalsze postępowanie z listami składowymi, prawa i obowiązki właścicieli listów składowych i każdej ich części, oraz prawa i obowiązki Zarządu krajowych zbiorników publicznych, wydającego listy te, uregulowane są przepisami ustawy z dnia 28. kwietnia 1899 Nr. 64. Dz. p. p.

Zmiana listu składowego.

§. 21.

Wylegitymowany w myśl art. 36. powszechnej ordynacji wekslowej właściciel obu części listu składowego, może żądać od Zarządu krajowych zbiorników publicznych wystawienia nowego, na jego imię opiekującego listu składowego. Służy mu również prawo żądania podzielenia złożonego towaru na partye, przy zachowaniu postanowień niniejszego regulaminu oraz wystawieniu tylu nowych na jego imię opiekujących listów składowych, ile nowych partyj powstaje wskutek podziału towaru. Oznaczone w pierwszym ustępie tego paragrafu prawo przysługuje również obydwom partyjom, posiadającym

po jednej części listu składowego, jeżeli ze swem żądaniem zgłoszą się równocześnie. W każdym wypadku ponoszą właściciele listów składowych koszta wynikłe ze spełnienia ich żądania, a Zarząd krajowych zbiorników publicznych obowiązany jest ściągnąć pierwotny list składowy.

Zarządowi krajowych zbiorników publicznych przysługuje również prawo zopatrzyć nowe listy składowe datą pierwotną obok wymienienia daty wystawienia.

§. 22.

Przedsiębiorstwo krajowych zbiorników publicznych nie przyjmuje na siebie żadnej odpowiedzialności za tożsamość osoby składającego z taką osobą oznaczoną imiennie na liście składowym, dalej za tożsamość wylegitymowanego jako właściciela w myśl art. 36. powszechnej ordynacji wekslowej posiadacza obydwu albo tylko jednej części listu składowego z osobą wskazaną za właściciela w liście składowym. Przedsiębiorstwo krajowych zbiorników publicznych nie jest również obowiązane badać prawdziwości indosów.

Amortyzacja listów składowych.

§. 23.

Przy umózeniu (amortyzacji) zaginionego listu składowego lub jednej z obydwu części tego poświadczenia, należy zastosować się do postanowień §. 39. ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 Nr. 64. Dz. p. p.

Ubezpieczenie od ognia przyjętej na skład ropy.

§. 24.

Ropę przyjętą przez Zarząd krajowych zbiorników publicznych ubezpiecza Zarząd w Towarzystwie ubezpieczeń od ognia uprawnionych do działania w krajach i w królestwach w Radzie Państwa reprezentowanych, o ile towarzystwa te ubezpieczenie to przyjmują, a Wydział krajowy zawrzeć się mający z nimi układ zatwierdzi.

§. 25.

Wartość asekuracyjną oznacza Zarząd krajowych zbiorników publicznych podług własnego uznania.

Składający towar obowiązany jest premię asekuracyjną wykazaną przez Zarząd krajowych zbiorników publicznych temuż Zarządowi zwrócić.

§. 26.

Zarząd krajowych zbiorników publicznych ubezpiecza od ognia towar od dnia dokonanego pomieszczenia towaru w krajowych zbiornikach publicznych.

§. 27.

Towar złożony w Zarządzie krajowych zbiorników publicznych ubezpiecza się na cały czas pozostania w składzie.

§. 28.

Premię asekuracyjną obowiązany jest ponosić składający towar, względnie właściciel listu składowego, ten ostatni w granicach postanowień §. 42. ust. ostatni regulaminu i zwrócić ją Zarządowi krajowych zbiorników publicznych przy odbiorze ropy w Zarządzie.

§. 29.

W razie uszkodzenia przez pożar ropy złożonej w Zarządzie kraj. zbior. publ. otrzyma dotknięty pożarem w zamian tylko sumę przez Towarzystwo ubezpieczeń od ognia wypłaconą i to po otrąceniu popłaconej przez Zarząd kraj. zbior. publ. premii asekuracyjnej i wszelkich innych należności i kosztów przypadających od złożonej ropy aż do chwili pożaru, o ile na takie potrącenie zezwala zamieszczone w §. 42. ust. ostatni regulaminu zastrzeżenie na korzyść właściciela listu składowego.

Zastosowaniem będzie zatem postanowienie §. 15. ustawy z 28. kwietnia 1889 Nr. 64. Dz. p. p., podług którego w razie szkody przez pożar wyrządzonej, otrzymane wynagrodzenie asekuracyjne wstępuje w miejsce towaru.

Zarząd kraj. zbior. publ. ma przeto wyłączne prawo odebrać od Towarzystwa ubezpieczeń od ognia kwotę wynagrodzenia wypłaconą za spaloną względnie zniszczoną ropę.

§. 30.

Jeżeli jednak wobec ciągłego mieszania się ropy lub jej przekazywania nie da się zdaniem Zarządu kraj. zbior. publ. oznaczyć, czyja ropa przez pożar zniszczoną została, otrzymuje każdy, którego ropa była w dniu pożaru na składzie umieszczoną, ze sumy przez Towarzystwo ubezpieczeń wypłaconej kwotę wypadającą ze stosunku ropy przezeń złożonej do ogólnej ilości ropy w chwili pożaru w zbiornikach się znajdującej (pro parte rata) po potrąceniu atoli wszelkich należności w §. 29. wyszczególnionych i pod zastrzeżeniami tamże wymienionemi i po uwidocznieniu na liście składowym zniszczonych a pro rata parte potrąconych ilości ropy.

Wydawanie i wysyłka towaru.

§. 31.

Na pisemne żądanie uprawnionego do odbioru podejmuje się Zarząd kraj. zbior. publ. wydania względnie wysyłki towaru na skład przyjętego za zwrotem wszelkich wydatków i należności w § 37. wymienionych. Pod wysyłką rozumie się

expedycję na dworzec kolejowy, załadowanie zapomocą nalewaków do dostarczyć się mających przez składającego franco stacya Borysław cystern i nadanie tychże w zarządzie kolejowym pod wskazanym adresem.

Po tem nadaniu, które ma znaczenie wydania towaru, nie mogą być krajowe zbiorniki publiczne pociągane do żadnej odpowiedzialności.

§. 32.

Przy expedycji rowaru ma być waga stacyi nadawczej tj. stacyi kolejowej w Boryslawiu jako jedynie miarodajna uważana. W razie przeszkód na tej wadze uniemożliwiających odważenie na stacyi Borysław miarodajną będzie waga tej stacyi kolejowej, którą kierownictwo stacyi Borysław do odważenia przeznaczy.

§. 33.

Przechowana w kraj. zbiorn. publ. ropa może być wydana odrazu albo częściami. Jednak już przy odbiorze pierwszej części produktu, winien właściciel obydwu części listu składowego w granicach §. 42. ust. ostatni regulaminu, uiścić wszelkie należności ciężące na całości złożonej ropy.

§. 34.

Jak wielką ma być każda część czyli partya produktu, która ma być wydana ze składu, oznacza właściciel obydwu części listu składowego; minimum jednakże tej części oznacza się na jedną cysternę czyli 10.000 klg.

Jeżeli jednak po przeważeniu ropy okaże się, że dostarczona przez zarząd kolejowy cysterna ma więcej niż 10.000 klg. pojemności — względnie, że zapełniająca ją ropa waży więcej niż do expedycji zgłoszono, wolno Zarządowi kraj. zbiorn. publ. tę nadwyżkę albo pobrać wprost od adresata albo żądać dopłaty od wysyłającego lub jeżeli tenże ma jeszcze ropę na składzie, potrącić z niej rzeczoną nadwyżkę.

§. 35.

Przy wydaniu produktu odbierać się będzie tytułem manca powstałego przez ulatnianie się ropy (osuszki) $\frac{1}{90}$ %o dziennie i wydawać się będzie produkt w zmniejszonej o tę osuszkę ilości.

§. 36.

Nadto Zarząd krajowych zbiorników publicznych wyznaczy stacyę doświadczalną, której obowiązkiem będzie każdą ilość expedyować się mającej przez Zarząd krajowych zbiorników publicznych ropy badać pod względem zanieczyszczenia i wody i ilość tychże oznaczyć. Obliczona przez potrącenie zanieczyszczenia i wody ilość ropy musi być przez odbiorcę uznana jako rzeczywiście odebrana.

Kosztów frachtu zanieczyszczenia krajowych zbiorników publicznych nie ponoszą i wogóle za fracht za to zanieczyszczanie nie biorą żadnej odpowiedzialności.

§. 37.

Bezpośrednio przed wyjściem towaru z krajowych zbiorników publicznych winny być wszelkie wydatki przez Zarząd krajowych zbiorników publicznych na rachunek składającego towar poczynione, jak niemniej wszelkie należitości za składowe i wagowe, za wyładowanie, naładowanie, wydanie, względnie wysyłkę towaru ekspedycyjnego i manipulacyjne i t. d. — Zarządowi krajowych zbiorników publicznych przez składającego towar względnie właściciela listu składowego w granicach §. 42. ust. ostatni regulaminu zwrócone.

Zarząd krajowych zbiorników publicznych ma jednak prawo żądać od składającego towar względnie od właściciela listu składowego wcześniejszej zapłaty tych należitości.

Zarządowi kraj. zbiorników publ. wolno także obliczyć się wprost z odbiorcą i za jego zgodą pobrać od niego wszelkie wyż wymienione kwoty.

§. 38.

Uprawniony do odbioru winien nadto przy odbieraniu produktu zwrócić Zarządowi krajowych zbiorników publicznych obie części listu składowego t. j. rewers i warrant.

Jeżeli zaś złożony na skład produkt wydawany bywa częściami, zapisuje Zarząd kraj. zbiorn. publ. na obu częściach listu składowego, jaką część pierwotnie złożonego produktu już wydano.

Bez równoczesnego zwrotu warrantu, może właściciel rewersu żądać wydania towaru, jeżeli suma zastawna wraz z ewentualnie należącymi się odsetkami, które obliczyć należy aż do płatności warrantu (§. 20. l. 2. ustawy z 28. kwietnia 1889 Nr. 64. Dz. p. p.) złożoną zostanie w Zarządzie kraj. zbiorników publicznych celem wydania jej właścicielowi warrantu.

Wykonanie powyższego postanowienia nie wstrzymuje okoliczność, że warrant jeszcze nie jest płatnym albo czas przechowania towaru na składzie jeszcze nie upłynął albo że właściciel warrantu nie jest znany.

Jeśli na warrancie wymieniony jest osobny domicyliat (§. 21. powołanej wyżej ustawy), winien Zarząd kraj. zbiorn. publ. zawiadomić go o złożeniu pieniędzy.

Zarząd kraj. zbiorn. publ. winien złożoną u siebie kwotę na zapłacenie warrantu wydać właścicielowi warrantu za ściągnięciem tegoż ostatniego, a jeśli kwota ta nie zostanie odebrana w ciągu trzech miesięcy od płatności warrantu, złożyć ją w sądzie.

§. 39.

Na żądanie uprawnionego do odbioru wysyła Zarząd kraj. zbiorn. publicznych towar także i za granicę przy zachowywaniu obowiązujących przepisów skarbowych i cłowych, atoli składający towar względnie właściciel listu składowego obowiązany jest w takim wypadku wszelkie z wyprowadzeniem produktu ze zbiorników oraz z wysłaniem za granicę połączone wydatki oraz ewentualne opłaty skarbowe i cłowe Zarządowi zwrócić.

Od gotówki na ten cel złożonej ściągnie dla siebie Zarząd procent taryfą ustanowiony.

Trwanie przechowania.

§. 40.

Okres czasu przechowania towaru w kraj. zbiorn. publ. może trwać w regule najdłużej pół roku, z wyjątkiem wypadków przewidzianych §. 43. regulaminu pod warunkiem, że składający uiszcza wcześniej i regularnie wszelkie na złożonym produkcie ciężące opłaty i należitości. Czas ten trwania przechowania ropy w kraj. zbiornikach publicznych może być za zgodą Zarządu przedłużonym jednak nie więcej jak jeszcze na jedno półrocze.

Odpowiedzialność przedsiębiorstw rurociągowych.

§. 41.

Jeżeli tłoczenie towaru do krajowych zbiorników publicznych odbyło się przez przedsiębiorstwo rurociągowie, natędy przedsiębiorstwo to odpowiada wobec kraj. zbiorników publ. solidarnie ze składającym względnie z uprawnionym do odbioru za wszelkie wydatki i należitości połączone z przyjęciem i zamagazynowaniem ropy a w szczególności za opłaty za zanieczyszczanie (§. 12.) wreszcie za wszelkie szkody przez tłoczenie i magazynowanie powstałe.

Ustawowe prawo zastawu Zarządu kraj. zbiorn. publ.

§. 42.

Dopóki produkt znajduje się w kraj. zbiorn. publ., ma tegoż Zarząd w myśl §. 28. ustawy z 28. kwietnia 1889 Nr. 64. Dz. p. p. na złożonej ropie prawo zastawu z pierwszeństwem przed wszystkimi innymi prawami, które to pierwszeństwo pozostaje w mocy prawnej także w wypadku konkursu a mianowicie:

a) dla opłat należnych kraj. zbiorn. publ. według regulaminu i obowiązującej taryfy za przyjęcie produktu na skład, jego przechowanie, manipulację z przechowaniem połączoną, zabezpieczenie, wydanie i wysyłkę;

b) dla wszystkich wydatków uprzednich na towar poniesionych przez Zarząd kraj. zbiorn. publ. na rachunek składającego produkt, kosztów transportu i utrzymania lub z innych powodów, jak niemniej w ogóle dla wszystkich pretensyi wynikających z bieżącego rachunku w dozwoionych kraj. zbiorn. publ. ustawą z 28. kwietnia 1889. Nr. 64. Dz. p.p. interesach. Jeżeli wystawiono list składowy, może zarząd kraj. zbiorn. publ. poszukiwać prawa zastawu tego na właścicielu jednej z dwóch części tego listu tylko o tyle, o ile wysokość należitości przypadającej zarządowi kraj. zbiorn. publ. zapisaną została na obu częściach listu składowego, albo jeżeli co do jednośnego towaru chodzi o należitości przypadające kraj. zbiorn. publ., powstałe dopiero po wystawieniu listu składowego i to również tylko o tyle, o ile przypadają na okres przechowania w liście składowym z góry oznaczony (§. 18. L. 6. ustawy z 28. kwietnia 1889. Nr. 64. Dz. p. p.), a jeżeli okres ten nie był z góry oznaczonym, za przeciąg nie więcej jak jednego roku od dnia wystawienia listu składowego.

Prawo sprzedaży przysługujące krajowym zbiornikom publicznym.

§. 43.

Zarząd kraj. zbiorn. publ. ma prawo za poprzedniem zawiadomieniem składającego sprzedać złożoną ropę w wypadkach przewidzianych w §. 33. ustawy z 28. kwietnia 1889. Nr. 64. Dz. p. p., a nadto także i wtedy, jeżeli mimo wypowiedzenia towaru w wypadku §. 16. przewidzianym, nie odebrano towaru w terminie do odebrania w wypowiedzeniu wyznaczonym.

Sposób sprzedaży dozwoilonej w powyż oznaczonych przypadkach, sposób użycia kwoty uzyskanej ze sprzedaży i prawo właściciela warrantu do regresu, określają §§. 34. 35 i 36 ustawy z 28. kwietnia 1889. Dz. p. p. Nr. 64.

Ograniczenia prawne krajowych zbiorników publicznych.

§. 44.

Z wyjątkiem wypadku wyżej przytoczonego nie wolno w myśl §. 12. ustawy z 28. kwietnia 1889. Nr. 64. Dz. p. p. Zarządowi kraj. zbiorn. publ. na własny lub cudzy rachunek prowadzić handlu ropą. Również nie wolno Zarządowi kraj. zbiorn. publ. na własny lub cudzy rachunek udzielać zaliczek lub pożyczek na złożoną we własnym składzie ropę.

Poręka i odpowiedzialność kraj. zbiorn. publ.

§. 45.

Krajowy fundusz Królestwa Galicyi i Lodomeryi poręcza za każdą szkodę wynikłą z zaniedbania kupieckiej troskliwości w spełnianiu czynności połączonych z Zarządem kraj. zbiorn. publ.

Zarząd tegoż powinien udowodnić użycie tej troskliwości.

§. 46.

Krajowe zbiorniki publiczne odpowiadają za urzędników i innych funkcyonaryuszy, których używają przy Zarządzie i obsłudze kraj. zbiorn. publ.

§. 47.

Z powodu utraty, ubytku lub uszkodzenia złożonego produktu może być roszczoną pretensya do kraj. zbiorn. publ. tylko wtedy, jeżeli celem stwierdzenia utraty, ubytku lub uszkodzenia wniesione zostanie niezwłocznie po odkryciu podanie w myśl artykułu 348. powszechnej ustawy handlowej i jeżeli zostanie udowodnionem, że utrata, ubytek lub uszkodzenie nastąpiło w czasie od przyjęcia do kraj. zbiorn. publ. aż do chwili wydania z kraj. zbior. publ. (§. 31).

§. 48.

Krajowe zbiorniki publiczne nie poręczają za uszkodzenia i straty zrządzone wojną, napadem nieprzyjacielskim, powstaniem, rozruchem publicznym, gwałtem publicznym lub wypadkami elementarnymi, zarządzeniem jakiegokolwiek władzy rządowej lub autonomicznej także i w tym wypadku, jeżeli takie zarządzenie zostało wydanem dla innych celów, jak ograniczenia pożaru albo jeśli szkoda spowodowaną została przez samego interesowanego świadomie i rozmyślnie.

Nie odpowiadają także kraj. zbior. publ. i za wszelkie przeszkody w ruchu w kraj. zbiorn. publ., ich rezerwoarach, rurociągach, tłoczniach, przyrządach i t. d. bądź to siłą wyższą, bądź też przypadkiem, bądź wreszcie samym ruchem i manipulacją spowodowane. Wreszcie nie odpowiadają kraj. zbior. publ. za ubytek ropy, spowodowany ulatnianiem się czyli osuszką i manipulacją, względnie za ubytek wartości ropy, spowodowany ulatnianiem się jej części lotnych.

§. 49.

Skargi i zarzuty przeciw kraj. zbiorn. publ. z powodu utraty, ubytku, uszkodzenia lub opóźnionego wydania towaru przedawniają się według przepisów ustanowionych w artykule 386. powszechnej ustawy handlowej.

Okres czasu więc do wniesienia skarg rozpoczyna się, jeżeli one tyczą się zupełnej utraty, z upływem dnia, w którym by wydanie nastąpić miało, jeżeli zaś odnoszą się do ubytku, uszkodzenia lub opóźnienia w wydaniu, z upływem dnia, w którym nastąpiło wydanie.

Jeżeli strona ma zamiar wnieść do Zarządu kraj. zbiorn. publ. żądanie reklamacyjne, to należy je niezwłocznie i dokładnie uzasadnić cyfrowo i doręczyć na piśmie Zarządowi kraj. zbiorn. publ., który obowiązany jest na podanie reklamującego odpowiedzieć najdalej do dni (8) ośmiu.

Jeżeli by zaś reklamujący nie zadowolnił się tą odpowiedzią, to za zgodą obydwóch stron może być sprawa rozstrzygnięta przez Sąd polubowny, złożony według postanowień §§. 50—54. niniejszego regulaminu.

Powyzsze postanowienia reklamacyjne nie moga być stosowane, jeżeli strona wnosi skargę do zwykłego sędziego.

Sąd polubowny.

§. 50.

Wszelkie spory wynikłe między stronami a Zarządem kraj. zbiorn. publ. może rozstrzygać za obopólną zgodą Sąd polubowny.

Strona żądająca Sądu polubownego winna złożyć w Zarządzie kraj. zbiorn. publ. na zabezpieczenie kosztów sporu oznaczyć się mającą przez Zarząd kraj. zbiorników publiczn. kwotę, jednak nie wyżej jak 200 koron.

§. 51.

W przeciągu dni ośmiu od dnia, w którym reklamujący otrzymał niezadowolniającą go odpowiedź od Zarządu krajow. publ. (§. 49. ust. 4.), winien oświadczyć, iż żąda Sądu polubownego, poczem w przeciągu dalszych dni ośmiu — jeżeli Zarząd kraj. zbiorn. publ. na Sąd ten się zgadza, winny obie strony zawrzeć pisemną §. 587. post. sąd. przewidzianą umowę.

§. 52.

Sąd polubowny składa się z trzech członków, z których jednego mianuje Zarząd kraj. zbiorn. publ., drugiego strona przeciwna. Wybrani w ten sposób sędziowie polubowni wybierają trzeciego członka sądu, jako zwierzchnika (superarbitra).

§. 53.

O sposobie mianowania sędziów i superarbitra, zawiadomienia o wyborze, uchylaniu sędziów, terminach, postępowaniu przy sporze, wyroku, doręczeniu i t. d. stanowią przepisy §. §. 578. do 594. postępow. sąd., do których obie strony i sędziowie polubowni bezwarunkowo stosować się winni.

§. 54.

Od wyroku sądu polubownego nie ma odwołania (§. 11. ustawy z 28. kwietnia 1889 Nr. 64. Dz. p. p.). Natomiast jest dopuszczalny jedynie środek prawny bezskuteczności wyroku sądu polubownego, w wypadkach przewidzianych w §. 595. post. sąd.

Postępowanie w tych wypadkach określone jest przepisami §. §. 596. do 598. post. sąd.

Skarga ta jednak o nieskuteczności nie wstrzymuje wykonania wyroku sądu polubownego.

O wykonanie wyroku sądu polubownego należy udać się do właściwych władz sądowych.

Publikacye.**§. 55.**

Regulamin, taryfę i każdoczesne zmiany tychże, jakoteż roczne wykazy o obrocie złożonego na skład towaru i ruchu listów składowych ogłasza się w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“, a gdyby c. k. Ministerstwo handlu tego zażądało, także i w dziennikach przez toż c. k. Ministerstwo wskazanych. Ponadto mają być regulamin i taryfa w Zarządzie krajowych zbiorników publicznych przybite na miejscu zupełnie dostępnem i mogą być tamże podejmowane.

Z a ż a l e n i a .**§. 56.**

Wszelkie zażalenia na kierownika Zarządu krajowych zbiorników publicznych należy wnosić do Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem, zaś na personal kraj. zbiorn. publ. do jego kierownictwa.

Porządek domowy.**§. 57.**

Co do porządku służbowego i biurowego, prowadzenia ruchu, manipulacyi jak wogóle całego porządku domowego obowiązują osobne przez Zarząd krajowych zbiorników publicznych wydane przepisy i instrukcye.

Taryfa

opłat w krajowych zbiornikach publicznych w Popielach.

A. Postanowienia ogólne.

- Poz. 1.* Kto w jakikolwiek sposób korzysta z K. Z. p. i ich urządzeń, poddaje się już tem samem postanowieniom regulaminu i taryfy każdego obowiązu­jącym (§. 6. reg.).
- Poz. 2.* Wszelkie zlecenia do Zarządu K. Z. p. należy uskuteczniać na piśmie, ustne lub telefoniczne zlecenia uwzględniane nie będą, zaś pisemne i telegraficzne wykonuje się według najlepszego zrozumienia, za ewentualne nieodpowiednie zrozumienie nie przyjmują K. Z. p. żadnej odpowiedzialności (§. 7. reg.).
- Poz. 3.* Przed nadaniem ropy do K. Z. p. należy wcześniej zawiadomić o tem Zarząd K. Z. p. w sposób podany w §. 8. reg.
- Poz. 4.* Każda ilość ropy umieszczona w K. Z. p. musi być ubezpieczoną od ognia pod zastrzeżeniem atoli w §§. 24—28 reg. zamieszczonemi. Ewentualne wypłacenie wartości ubezpieczonej następuje również tylko pod zastrzeżeniami w §§. 29 i 30 reg. określonymi.
- Poz. 5.* Zgłoszoną ilość ropy przyjmuje się w porządku, w jakim zgłoszenie nastąpiło (§. 9. reg.).
- Poz. 6.* Ilość ropy oblicza się według wagi, a wagę według kilogramów. Miarodajna jest jedynie waga podana przez Zarząd K. Z. p. (§. 13 reg.).
- Poz. 7.* Od skonstatowanej przez Zarząd K. Z. p. ilości względnie wagi potrąca się przy przyjęciu jednorazowo $\frac{1}{4}\%$ tytułem manca manipulacyjnego oraz zanieczyszczenia t. j. kał i wodę i na obliczoną w ten sposób (po potrąceniu manca i zanieczyszczenia) ilość wydaje się zawiadomienie względnie list składowy (§§. 17 i 18 reg.).
- Poz. 8.* Towar może być przyjęty i wydany tylko w ilości co najmniej 1 cysterny czyli 10.000 klg. (§. 10 i 34 reg.).
- Poz. 9.* Wszelkie opłaty należące się K. Z. p. należy uiszczać z góry; w szczególności zaś opłaty składowe i za zanieczyszczanie (poz. 18 i 19) winne być zawsze za kwartał cały z góry względnie za czas deklarowany uiszczane (§§. 12, 15 i 16 reg.).
- Poz. 10.* Czas przechowania towaru w K. Z. p. trwa w regule do pół roku, a wyjątkowo tylko może być (do jednego roku) przedłużonym.

Przedłużenie to zawisło jedynie i wyłącznie, tylko od uznania Zarządu K. Z. p. (§. 40 reg.)

- Poz. 11.* Przed wydaniem lub wysyłką towaru należy co najmniej na 48 godzin naprzód zawiadomić Zarząd K. Z. p.
- Poz. 12.* Przy wydaniu będzie obliczonym od zgłoszenia do wydania ilości ropy $\frac{1}{100}$ za każdy dzień pomieszczenia w studni tytułem osuszki czyli ubytku wskutek ulatniania a Zarząd wyda i potwierdza jedynie ilość ropy w ten sposób po potrąceniu rzeczony osuszki obliczoną (§. 35 reg.)
- Poz. 13.* Od wydatków gotówką na rachunek składającego względnie posiadacza listu składowego wyłożonych, jak również od nieuiszczonych w terminie opłat składowych (poz. 9, 13 i 19) pobiera Zarząd K. Z. p. 5% zwłoki.
- Poz. 14.* Wszelkie opłaty i należności oblicza się ściśle wedle niniejszej taryfy — wszelkie zatem ulgi i bonifikacye są bezwarunkowo wykluczone.
- Poz. 15.* Wszelkie manipulacye w obrębie K. Z. p. mogą być uskutecz- niane wyłącznie tylko przez personal K. Z. p.
- Poz. 16.* Wszelkie zażalenia na kierownictwo Zarządu należy wnosić do Wydziału krajowego zaś na personal K. Z. p. do jego kierownictwa (§. 56 reg.).
- Poz. 17.* Taryfa niniejsza ogłoszoną jest w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ a wszelkie jej zmiany wtedy tylko będą ważne i obowiązujące, jeżeli również w tejże „Gazecie lwowskiej“ ogłoszone zostaną (§. 55 reg.).

B. Opłaty.

I) Składowe.

- Poz. 18.* Za przechowanie ropy w K. Z. p. należy opłacać od każdego 10.000 klg. miesięcznie 3 K. — h.
- Poz. 19.* Za zanieczyszczenie t. j. kał i wodę należy się do 5%, tychże taka sama opłata jak za ropę czystą, za każdy stopień zanieczyszczenia ponad 5% płaci się należność poczworną.

II.) Ekspedycyjne.

- Poz. 20.* Za ekspedycję z K. Z. p. na stację ładowniczą Borysław, na- pełnienie każdej cysterny i za ekspertyzę w stacji doświadczalnej od każdej cysterny 4 K. 50 h.
Wagowe płaci sam producent.

III.) Manipulacyjne.

- Poz. 21.* Za wydanie zawiadomienia (awizo §. 17. reg.) od sztuki 1 K. — h.
- Poz. 22.* Za wystawienie listu składowego od sztuki (§. 18 reg.) 2 " — "
- Poz. 23.* Za przepisanie czyli zmianę listu składowego (§. 21 reg.) od sztuki każdorazowo 1 " — "
- Poz. 24.* Za nadanie w zarządzie kolejowym i czynność z nadaniem tem połączoną od każdej cysterny 1 " — "
- Poz. 25.* Załatwienie formalności cłowych od każdej cysterny 1 " 50 "